

[Flygaard]

Det undrer mig – men sådan må jeg forstå lovforslaget og også de henvendelser, der er kommet fra revisorside – at ministeren faktisk ikke har rettet henvendelse til erhvervslivet og således ikke har foretaget nogen høring. Det samme gælder for revisorernes vedkommende. Det synes jeg egentlig er en noget uheldig fremgangsmåde, hvis man vil have den tekniske baggrund for gennemførelsen af et sådant lovforslag i orden.

Endelig vil jeg gerne komme med den bemærkning, at hvor der er sammenfald af økonomiske interesser forskellige virksomheder imellem, er det ganske naturligt, at man har det samme regnskabsår. Så kan man diskutere, om det skal være det ene eller det andet, men her er det helt naturligt, at man kræver det. Som den radikale ordfører gjorde opmærksom på, er der mulighed for det i henhold til den gældende lovgivning, og ministeren kunne bringe den bestemmelse i anvendelse, hvor der var behov for at have ens regnskabsår.

Retsforbundet kan ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Først vil jeg gerne gøre nogle mere generelle bemærkninger. I de snart 6 år, jeg har deltaget i den skattepolitiske debat, er der af politikere såvel som af eksperter ofte talt om behovet for at forenkle det nuværende skattesystem. Der er også talt om behovet for at rydde op i de meget komplicerede regelsæt, der ofte er til hinder for at gennemføre en effektiv kontrol.

Det lovforslag, der her er til første behandling, er en beskeden, men bestemt ikke uvæsentlig, administrativ reform, og det må nok undre mig lidt, når hr. Flygaard klart erkender, at han har baggrund i et amtsligningsinspektorat, og at han så ikke med den viden, han i hvert fald burde sidde inde med, klart og åbent erkender, at forslaget her repræsenterer en ganske betydelig administrativ forenkling. Det burde hr. Flygaard i hvert fald gøre.

Jeg har i øvrigt noteret mig, at der ikke er nogen, som har villet hævde, at lovforslaget ikke repræsenterer en væsentlig administrativ forenkling, og det må jeg altså tage som udtryk for, at man i så henseende er enig hele vejen rundt.

Der er heller ikke nogen, der har sagt, at forslaget ikke giver et bedre grundlag for at gennemføre en effektiv ligningsmæssig kontrol. Også her må jeg gå ud fra, at der er enighed hele vejen rundt.

Så er vi altså tilbage til det generelle. Når man gang på gang taler om behovet for administrative forenklinger på det skattepolitiske område, gang på gang taler om behovet for at stoppe huller, for at undgå misbrug, for at få systemet indrettet sådan, at man virkelig bliver i stand til at kunne gennemføre en effektiv ligningsmæssig kontrol, så er det simpelt hen ikke acceptabelt, synes jeg, at når man så kommer med et konkret forslag, der helt åbenbart løser nogle af de problemer, som alle skattepolitikere jævnlig taler om, så afviser man det bare.

Hvad er det for argumenter, man kører frem med? Ja, siger man, der er tale om, at det giver erhvervslivet besværligheder. Det er jo her, kritikken sætter ind. Jeg vil ikke udelukke, at forslaget giver visse virksomheder og visse revisorer besværligheder, således at de ud fra det, som er deres interesse, helst ser, at den nuværende ordning fastholdes. Men det bør også understreges – og det håber jeg også man vil give udtryk for her fra talerstolen fra kritikernes side – at der er et meget stort antal virksomheder, som overhovedet ikke vil blive berørt af dette lovforslag. Der er et meget stort antal virksomheder, som også selv vil anse det for at være ganske praktisk at gå over til at anvende kalenderåret, og som altså ikke vil reagere negativt.

Når man siger, at revisorerne nu må udføre et helt års arbejde på 4 måneder – det tror jeg hr. Anders Poulsen var inde på – må jeg gøre opmærksom på, at der altså er revisorer her i landet, der kun har ganske få klienter eller måske næsten slet ingen klienter, der opererer med forskudt regnskabsår, og jeg tror alligevel, at disse revisorer er i arbejde hele året rundt.

Hertil kommer, at der i de senere år er gennemført en mere generel forlængelse af selvangivelsesfristen, og derved er der sket en betydelig spredning af revisorernes samlede arbejde. Men skulle der vise sig et behov for at udbygge den ordning, der gælder i dag, så er jeg meget parat til at se på det. Det er et positivt svar på det spørgsmål, som hr. Bakholt stillede mig.